

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobce: **Mgr. T. S.**, narozen X,
bytem X,

proti

žalovanému: **Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem**,
sídlem Dvořákova 1609/18, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce ze dne 7. 6. 2022 o příspěvek pro solidární domácnost podle § 8 zákona č. 66/2022 Sb.,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000 Kč, která bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u zdejšího soudu dne 20. 10. 2022, se žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žalobcově žádosti ze dne 7. 6. 2022 o příspěvek pro solidární domácnost podle § 8 zákona č. 66/2022 Sb., o opatřeních v oblasti zaměstnanosti a oblasti sociálního zabezpečení v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 66/2022 Sb.“).
2. Před vlastním projednáním žaloby soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, tj. zda lze o žalobě věcně rozhodnout.
3. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. platí, že *„[t]en, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.“

4. Z citovaného ustanovení vyplývá, že podmínkou řízení je v případě žaloby na ochranu proti nečinnosti bezvýsledné vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti ve správním řízení. Podle § 80 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví. Z odstavce 3 věty druhé tohoto ustanovení plyne, že po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník. Tato žádost se podává u správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu, který je podle účastníka řízení nečinný, tj. v projednávané věci u Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Soud nepřehlédl, že § 8 odst. 4 zákona č. 66/2022 Sb. vylučuje použití správního řádu, nicméně na základě § 177 odst. 1 správního řádu se na předmětnou věc použijí základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až § 8 správního řádu. Podle § 6 odst. 1 správního řádu platí, že nečiní-li správní orgány úkony v zákonem stanovené lhůtě nebo ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena, použije se ke zjednání nápravy ustanovení o ochraně před nečinností (§ 80). Přestože se tedy v projednávané věci nejedná o řízení podle správního řádu, v souladu se zásadou upravenou v § 6 odst. 1 správního řádu se na ochranu proti nečinnosti žalovaného použije § 80 správního řádu (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2021, č. j. 2 As 416/2018-52).
6. Lze tedy shrnout, že k tomu, aby soud mohl žalobu věcně projednat, musela být splněna podmínka řízení spočívající v tom, že žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti.
7. Vzhledem k tomu, že z obsahu žaloby ani z jejích příloh nevyplývalo, že by žalobce prostředky, které správní řád stanoví k ochraně proti nečinnosti, vyčerpal, zdejší soud v souladu se závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20, žalobce přípisem ze dne 9. 2. 2023, č. j. 141 A 36/2022-27, upozornil, že k tomu, aby byly splněny podmínky řízení a soud mohl žalobu věcně projednat, musí žalobce vyčerpat prostředek ochrany proti nečinnosti ve smyslu § 79 s. ř. s., kterým v předmětné věci je žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu. Soud zároveň žalobce vyzval, aby skutečnost, že u nadřízeného správního orgánu žalovaného podal žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, doložil soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto přípisu. Současně soud žalobce poučil o tom, že nedoloží-li ve stanovené lhůtě, že prostředek ochrany proti nečinnosti podal, nebudou splněny podmínky řízení a soud bude nucen žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout. Tento přípis byl žalobci doručen dne 10. 2. 2023, žalobce však ve stanovené lhůtě ani později na výzvu soudu nereagoval.
8. Soud proto z procesní opatrnosti přípisem ze dne 14. 3. 2023, č. j. 141 A 36/2022-39, požádal Ministerstvo práce a sociálních věcí jakožto nadřízený správní orgán žalovaného o sdělení, zda žalobce podal u Ministerstva práce a sociálních věcí žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 1 a 3 správního řádu. Ministerstvo práce a sociálních věcí přípisem ze dne 20. 3. 2023, č. j. MPSV-2023/60644-332/1, odpovědělo, že žádnou žádost žalobce o opatření proti nečinnosti neevizuje.
9. Vycházeje z těchto zjištění dospěl soud k závěru, že žalobce nevyčerpal prostředky, které správní řád stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti žalovaného, tudíž není splněna

podmínka řízení vyplývající z § 79 odst. 1 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce přes výzvu soudu a náležité poučení tento nedostatek podmínky řízení neodstranil, a v řízení proto nelze pokračovat, soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

10. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
11. Jelikož řízení skončilo odmítnutím žaloby před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl rovněž o vrácení žalobcem zaplaceného soudního poplatku za podání žaloby v částce 2 000 Kč. Tato částka bude žalobci vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 22. března 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu